

ספרא דצניעותא

מאן צניעותא דספרא. אמר רבי שמעון, חמשה פרקין אינון דקלילן בהיכל רב, ומלנין כל ארעא. אמר רבי יהודה, אי קלילן הני, מפלחו עדיפי. אמר רבי שמעון, הכי הוא, למאן דעאל ונפק, ולמאן דלא עאל ונפק לאו הכי.

מתלא, לבר נש דהנה דיוריה ביני טרין, ולא ידע בדיורי מתא. ורע חטין ואכיל חטי בגופייהו. יומא חד עאל למתא, אקריבו ליה נהמא טבא. אמר ההוא בר נש, דנא למתא. אמרו נהמא הוא למיכל. אכל וטעם לחדא לחפיה. אמר וממה אתעביד דא. אמרו מחטין. לבתר אקריבו ליה גריצין דלישין במשחא. טעם מנייהו, אמר ואלין ממה אתעבידו. אמרו מחטין. לבתר אקריבו ליה טריקי מלכין, דלישין בדוכשא ומשחא. אמר ואלין ממה אתעבידו. אמרו מחטין. אמר ודאי אנא מארי דכל אליו, דאנא אכיל עקרא דכל אליו דאיהו חשה. בגין (דף קנ"ו ע"ב) ההוא דעמא מעדתי עלמא לא ידע ואתאבידו מניה. פה, מאן דנקיט כללא, ולא ידע בקלחו עדותין דמהניין, דנפקין מההוא כללא

ספרא דצניעותא פראא קדמאה

תאנא. ספרא דצניעותא, ספרא, דשקיל במתקלא. דעד דלא הוה מתקלא, לא הוּוּ משגיחין אפין באפין, ומלכין קדמאין מיתו, וזיווגיהון לא אשתכחו, וארעא אתבשלת. עד דרישא דכסופא דכל כסופין, לכויש דיקר אתקין, ואחסיין.

האי מתקלא תלי באתר דלא הוה, אתקלו ביה אינון דלא אשתכחו.

מתקלא קאים בגופיה. לא אתאחד, ולא אתחזי. ביה סליקו, וביה סלקין דלא הוּוּ, והוּוּ ויהויין.

סתרא גו סתרא, אתתקן ואודמן, בחד גולגלתא, מלניא טלא דבדולחא. קרומא דאירא אודכן וסתים, אינון עמר נקי תליין בשקולא. רענא דרעוין אתגליא בעלותא דתמאי. אשגחא פקיהא דלא נאים, ונטיר תדירא. אשגחותא דתמא באשגחותא דנהירו דעלגא. (דבית) תרין נוקבין דפרדשקא, דאתער רוחא לכלא.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ שיתא, בראשית ברא שית עליהו, פולחו למתא, ומלנין משבעה דגולגלתא עד זקירו דנקיריותא, והארץ תגיינא לאו בחושפון והא אתמר. ומהיא דאתלטניא נפקא, דכתיב (בראשית ח) מן האדמה אשר אברה יי. היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. תליסר, תליין בתליסר זקירו דנקיריותא.

שיתא אלפי שנין, תליין בשיתא קדמאי, שביעאה עליהו, דאתתקף בלחודיו. ואתתריב כלא בתריסר שעתי, דכתיב היתה תהו ובהו וגו'. תליסר קים לון פרחמי, ומתחדשן בקדמיתא, וקמו (ס"ו קס"ו) כל אינון שיתא. בגין דכתיב ברא, ולבתר כתיב היתה, דהא הות ודאי, ולבסוף תהו ובהו וחשך, (ישעיה ב) ונשגב יי לבדו ביום ההוא.

גרופי דגליפין כחיו דחוניא אריף, ומתפשט לכאן ולכאן, ונכא ברישא. רישא (אחורא) אחיד אכתפין, אעפר וזעים, נטיר וגניז. חד לאלף יומין זעירין אתגליא, (כ"א אתקליא) קולטרא בקטרוי, סנפירא בעדכוי, אתפר רישיה פמיין דנמא רבא, דכתיב (תהלים עד) שפרת ראשי תנינים על המים. תרין הוו, חד אתתזרי, תנינם כתיב חסר. ראשי, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע.

יאמר אלהים יהי אור ויהי אור, היינו דכתיב (תהלים לב) כי הוא אמר ויהי, הוא בלחודיו. לבתר אתתזרוו חד יהו"י יהו"ו וי' ב' בתראה שכינתא למתא. כמה דה' שכינתא אשתכח ובחד מתקלא אתקלו.

והחיות רצוא ושוב, דכתיב ורא אלהים את האור כי טוב. (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. האי, במתקליה סלקא. קדמאה בלחודיו. וכלא לחד אתתזרי. אחתא ומודעתא כלילן דא כדא ביו"ד ה"א, פתרין רחמינן דמתתכנן.

שיתא נפקין מענפא דשרשא דגופא, לישן ממלל רברבן. לישן דא, סתים בין יו"ד וה"א, דכתיב (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם

יאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי וגו', (בראשית א) היינו דכתיב (ויקרא טז) ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב. (בבאי וקא) (דברים ג) אדני יהוה אלה החלות להראות את עבדך את גדלך. יהוה"ה שלים בעטרוי. והקא ברחישותא דא דארעא, לא שלים יה"י לא כתיב, קרינן יו"ד עלאה יו"ד תמאה, וייער י' עלאה, לא תמאה, (יהי י' עלאה, י' תמאה. ה' בגווייהו. כללא דשלימו. שלים, ולא לכל סטר. אתערק מהאי אתר שמא דא, ואשתיל באחרא, כתיב וישע יי אלהים.

ה' בין יו"ד ליו"ד דיה"י, נשבא דפרדשקא דעתיקא, לזעירא דאנפין כלא רוחא לא אתקיים. בה"א, אשתכלל ה"א עלאה ה"א תמאה, דכתיב (יחזיה א) אלה אדני אלהים.

בקוטפוי דקטפין, (צידא) ברוחא דמתקלין, יה"ו. י' עלאה דאתערטר בקטרא (כ"א בעקרא) דעתיקא, היא קרומא עלאה דאודכן וסתים. ה"א עלאה, דאתערטר ברויחא דנוקבין דפרדשקא, דנפיק לאחזיא. וי' עלאה, בוצינא דקרדינותא דאתערטר בעטרוי, (כ"א בעטרוי) מתפשטן אתוון לבתר, ואתקללו כזעירא דאפין. כמה דשרנא בגולגלתא, אשתכחו מתפשטן בכל גופא, לשכללא כלא. בעמר נקא. פד תלי תליין אליו אתוון. פד אתגלי לזעירא מתנישכן ביה אליו אתוון, ואתקרי בהון.

יו"ד דעתיקא סתים בעטרוי, בגין שמאלא אשתכח ה"א אתפתח באחרא ואינקיב בתרין נוקבין, ואשתכח בתקונין. ויו"א אתפתח באחרא, דכתיב, (שיר השירים ו) הולך לוודי למישרים. בבוצינא דקרדינותא למכסניא פתחא.

ו' לעילא ו' למתא, ה' לעילא ה' למתא. י' לעילא ובה לא אשתתף אחרא, ולא סליק בהדה, בר רמיזא דרמיז פד אתגליין תרין (מאורייתא) ומתחבין בחד דרגא, חד רגשא בגין לאתפרשא, וי"ד כלילן ביו"ד ווי כד אסתלק האי, ואתגליין.

אינון בוסמין דטיפסא שריקין, לא עברי (כ"א עבר) לא מתעכבי בדוכתא, והחיות רצוא ושוב. ברח לך אל מקומך. אם תגביה פנך ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך.

ותוצא הארץ (דף קנ"ו ע"ב) דשא. דשא, אומי, פד שמא אתנטע. וקדין אוירא נפיק, ונצוצא אודמן. (תיקנא קדמא דרישא) חד גולגלתא אתפשט בעטרוי טלא מלי עלה, דתרי גוויי.

תלת חללין דאתוון ושימין, אשגליין ביה. (תלימא) ארכמין (כ"א בעודכא)

 לשנה אחת: יח שבט	תרומה - קע"ז ע"ב	ג' שנים-ש"ב: כב כסלו	רנה
---	------------------	-----------------------------------	-----

בערבבאָה תלײַן על נוקבין עמיקין. דלא יכיל למשמע ימינא ושמאלא. הכא חד ארחא לעילא דקין.

^(רביעאה) מצחא דלא נהיר, קטטותא דעלמא. בר פד רענא אשגח ביה. ^(חמישאה) עיינין דתלת גוויג, למרתת קמיייהו אתסחן בתלבא דנהיר. ^(שישה לג) עיינך תראניה ירושלים נוה שאנן, וכתוב (ישעיה א) צדק ילין בה. נוה שאנן, עתיקא דסתים, עינך כתיב.

^(שתיאה) חוטמא פרעצפא דנעירא, לאשתמוצעא. תלת שלהובין מתוקדין בנוקבוי. ^(שביעאה) דרגא עקימא, למשמע טב וביש. כתיב ^(ישעיה מב)

אָני יי' הוא שְׁמִי. וּכְתִיב ^(דברים לב) אָני אֲמִית וְאֶחֱיָה. וּכְתִיב ^(ישעיה נז) וְאָנִי אֲשָׁא וְאָנִי אֶסְבּוּל. ^(תהלים ק) הוא עשנו ולו אנחנו. ^(איוב כג) והוא באחד ומי ישיבנו. הוא אקרי מאן דסתים ולא שכית, הוא מאן דלא אוזמן לעינא. הוא מאן דלא אקרי בשמא. ^(ח"א ח"ה)

א' כליל (חוא) ו'. **ו' כליל א'** ולא כליל ה"ו. ^(כ"א ח"ה) **א' אויל לאלף**. **אל"ף** אויל ליו"ד, יו"ד אויל ליו"ד, דסתים מקל סתימין, דלא מתחבין ביה וי"ד. ווי כד לא נהיר י' בו"ד.

כד אסתלק י' מן וי"ד בחובי עלמא, ערייתא דכלא אשתבח, על דא כתיב ^(ויקרא יח) עֲרוֹת אֲבִיךָ לֹא תַגְלֶה. וכד אסתליק יו"ד מן ה"א, על דא כתיב ועֲרוֹת אִמְךָ לֹא תַגְלֶה אִמְךָ הִיא לֹא תַגְלֶה עֲרוֹתָה. אַמֶּךָ הִיא וְדֹא, ^(משלי ב) כי אם לבניה תקרא וגו'.

פרקא תליתאה תשעה תקויני וקירין אתמסרו לדיקנא כל מה דאתמטר ולא אתגלייא עלאה ונקירא אשתבח. ^(חוא) והא ^(כ"א דיקנא) בגזיה ^(כ"א דיקנא) קרא.

תיקנא קדמא דדיקנא, נימין על נימין מקמי פתחא דאדנין עד רישא דפוטא. ^(תנינא) מרישא הא, עד רישא אתרא אשתבח. ^(תליתאה) מתחות תרין נוקבין ארחא מזליא דלא אתחזייא. ^(רביעאה) עלעין אתחפסין מהאי גיסא ומהאי גיסא. ^(חמישאה) בהו אתחזיין תפוחין סומקין כוורדא. ^(שתיאה) בתד חוטא תליין אוקמין תקיפין עד תדוי. ^(שביעאה) שפון סומקין כוורדא אתפנוו.

^(חמינאה) זעירין נחתין בגרונא, ומחפזין קרלא. ^(תשעאה) רבובין וזעירין כגדיין ^(כ"א גדיין) ^(כ"א נחתין) בשקעלא. באלין אשתבח גיבור ומקיף מאן דאשתבח.

כתיב ^(תהלים קיח) מן המצר קראתי לה. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבני, לאסתרא ולאגנא עליו. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהו

 לשנה אחת: יח שבט	ספר הוהר	ג' שנים-ש"ב: כב כסלו	רנה
---	----------	-----------------------------------	-----

ועין עושה פרי אשר זרעו בו למיניהו. תשעה אלין אתעקרו משמא שלים, ואשתילו לבתר בשמא שלים, דכתיב ויטע יי' אֱלֹהִים. תקויני דדיקנא בתליסר אשתפחון איהי, דהיא עלאה. תתאה, בתשעה אתחזון. כ"ב אתוןן אתגליפו כגוויגיהון ^(כ"א בגיגיהון).

ע"ה האי, ^(כ"א) על הא כאן דתני בתליתא דיקנא. תלמא דאחיד דיקנא דבר נש עלאה בידיה, ^(נ"א או דאשים דיה ליה יתד דשלים כמאריה) שלים כמאריה. שנאין תחותיו יכנעון. כל שפן דיקנא עלאה דנהירא ^(כ"א לתתאה) בתתאה, דעלאה רב חסד אקריה, בנעירא חס"ד סתם, פד אצטריף נהירו אנהר ואקרי רב חסד. ^(כ"א) בידה תא מתרחין דתא כשלם עם מארה וסנאי יכנעון תחותיו ודין הוא כדיל דתנא בתליתא כל שפן אם נכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דחוא נהיר לתתאה ארים עלאה רב בחסד אקרי בנעירא חסד סתם.

כתיב ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה, כלומר, ^(נ"א ח"י יח) יי"ה אתפשט נהירו דדא כדא, כלא אתרחשון בזמנא חדא, מים טבאן מים פישין. בגין דאמר לשרצו, אתפללו דא כדא. חיה עלאה, חיה תתאה. חיה ^(דף קט"ז ע"א) טבא. חיה כישא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. הָאָדָם לֹא כתיב, אֵלָא אָדָם סתם, לאפקא אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלים. פד אשתלים דא, אשתלים דא. אשתלים דכר ונוקבא לאשלמא כלא. יהו"ה סטרא דדכר. אֱלֹהִים סטרא דנוקבא. אתפשט דכורא, ואתתקן בתקוניו פאמא, בפומיה דאמה. מלכין דאתבטלו, הכא אתקיימו.

דינין דכנורא תקיפין פרישא, בסופא נייחין. דנוקבא באיפכא. וי"ה קונטירין דקיסטרא בעטפוי שקיעין. י' זעירא בגויהא אשתבח. אי אתבסמו דינין, בעא עתיקא. אַתָּא חוּזָא על נוקבא, וקינא דזוהמא אתתקן בגויה, למעבד מדורא כישא. דכתיב ותהר ותלד את קיין. קינא דמדורא דרוחין בישינו ועלעולין וקטפורין.

אתקון ביה כהאי אדם, בתרין, בכלל ופרט, אתפללו בפרט וכלל, שוקין ודרועין, ימינא ושמאלא. דא אתפלג בסטרוי אתתקן דכר ונוקבא יהו"ו. י' דכר. ה' נוקבא. ו' כתיב זָכָר וּנְקֵבָה בְרָאם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם. דייקנא ופרעצפא דאדם יתיב על פרסיא, וכתוב ^(יחזקאל א) וצל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

דכר אחר לשרצו המים, פרגום ירחשון. כלומר, כד מרחשין בשפנותיה פתגמי צלותא, כזכותא, ובנקיות דעתא, ובמיא הנה רחיש נפשא חקתא.

וכד בעי בר נש לסדרא צלותיה למאריה, ושפנותיה מרחשן כהאי גוונא מתפא לעילא.

 לשנה אחת: יח שבט	ספר הוהר	ג' שנים-ש"ב: כב כסלו	רנה
---	----------	-----------------------------------	-----

דכתיב, ^(תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי'. **חד** בכללא דאחרא משתפחא. **בהמה** בכללא דאדם, ^(ויקרא א) אָדָם פִּי יִקְרִיב מִפֶּם קִרְבָן לַיי' מן הבהמה, **משום** דאתפלל בכללא דאדם.

כד נחת אדם דלתתא ^(דף ע"ח ע"ב) בדירקנא עלאה, אשתכחו תרין רוחין מתרין סטריין, דימינא ושמאלא כליל אדם. דימינא, נשמתא קדישא. דשמאלא נפש חיה. חב אדם אתפשט שמאלא, ואתפשטו אינון בלא גופא.

כד מתדבקין דא כדא, אתיילדן כהאי חיה דאולידת ^(יח"ח) סגיאיין בקטרא חדא. כ"ב אתוןן סתימין, כ"ב אתוןן אתגליין, י' סתים, י' גלייא. סתים וגלייא, במתקלא דטפסין, אתקלו.

י' נפקין מגיה דכר ונוקבא וי"ד, כהאי אַהר, ו' דכר, ד' נוקבא. בגין דא, ד"ו תרין. ד"ו דכר ונוקבא. ד"ו תרין קפלין. תרין י' בלחודוי דכר. ה' נוקבא. ה' ד' הות בקדמיתא, ומדאמעברת ביי בגוה, ^(אולידת) אפיקתו ו', ^(תד) כי בלא ח"ה י"ו ובת ח"ה את ח"ה תדיר ח"ה ^(יח"ח) אתחזי יו"ד בתחיה קללא דיהו"ו. ומדאפיקת יו"ד דהוא דכר ונוקבא, אתנישבת לבתר, ומבסייא לאמא.

וַיֵּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, ^(בראשית ו) היינו דכתיב, ^(יחושע ב) שָׁנִים אָנָּשִׁים מְרֻגְלִים חָרַשׁ לֵאמֹר, מאי בנות האדם. דכתיב, ^(מלכים א) אִזְ תבאנה שְׁתִּים נָשִׁים זִזְנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ. בגיגיהון כתיב, כי ראו כי חקמת אֱלֹהִים פקרבו וגו'. אִזְ תבאנה ולא בקדמיתא. בקיסטרא דקיסורי דפיגאן, תרין מתחבדן הוו לעילא, לתתא נחתו גרתו עפרא, אפרו חולקא טבא דהנה כהו. עטרא דבוזמלא ^(כ"א דיקנא) ואתעשר בקוסטא דענבא. וַיֹּאכְלוּ יי' אֶל מִשָּׁה מִה תַּעֲצֵק אֵלֶי. אֵלִי דייקא. דבר אל בני ישראל ויסעו ויסעו דייקא. במזלעא הנה תלי, דבעא לאקרי דקניזה. ^(סמות) והלשר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו עד פאן. ^(ט) **פי** אַני יי' רפאיד, להאי דוקא.

פרקא חמישאה ^(ישעיה א) הוי גוי חוטא עם כבד עון זרע מרעים בנים וגו'. **שבעה** דרגין יו"ד ה"ה ויה"ה יי' ויו אפיק ד' ה"ה הוי", ה"ה אפיק ויו"ד לבר אסתיר אדם דכר ונוקבא דאינון ד"ו דכתיב **בנים** משחיתים.

בראשית ברא. בראשית מאמר, ברא חצי מאמר. אב וכן. סתים וגליא. עדן עלאה דסתים וגגזי. עדן תתאה, נפיק למטלטלי ^(כ"א לסלטין) ואתגליא יתוה. יה. אלהים. את. ארני אהיה. ימינא ושמאלא כחדא אשתפסו, השמים. ואת, דכתיב, ^(דברי יחזקים א בט) וְהַתְּפֹאֶרֶת וְהַגִּצָּח אינון

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לְטוֹבוֹת נִשְׁמַת רַבִּים שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִרְחַן הָרֶב עֹבְדֵי הַיּוֹסֵף זְצוּק"ל

ספרא דתניעותא

40 ימי התשובה לומדים כל עם ישראל ספרא דצניעותא השקול במעלה ככל חכמת

הזוהר הקדוש לפני אמירת הסליחות בוקה אחת!
כל מילה ב"ספרא דצניעותא" שווה כמו 10 דפי זוה"ק (בשם הגר"א)

הוראת גדולי ישראל

חוראת גדולי ישראל

עוד היו קרובים בזה לא ארץ ישראל שיקבל עליה, לקרוא למחות דף חתום של חתמי הקדוש ב"ש, כל אחד מהם, ושיאמר הריני לך משהלך רחוקה תפס, וקרוב הגעלה ביתך, ויחשבו מרחיקות מהדורות, בארצות מאורות עמים, ושלוחם בפרשם על קצת, ומשאלו לפי השיעור של כל דם וזכות, למיזבד וקריחה בספר חתמי הקדוש ונא חתמי הקדוש חתמי חתמי, מיזבד ומחשבים רבים, נאמר חתמי הקדוש רבי עשהיר בן יוחאי, בנין ויבדל את יעקב ישראל מלחמה.

וזה הוא מקומו לרבות בקריאת הקטורת בטעמו והשמחתו בכל הדמיונות (במקום זה על שמונים פסוקים)
החלק במקומו הקדשים וקצבי דברים. והפסוק בזה הקדש גדול כעלה ארון הקדשות, וזה בטעמו
הגדול ביותר, והפסוק הרביעי, והפסוק שבו חזר לומר הדברים, וזה כי פסולתו ידועה ונפוצה
והפסוק החמישי יסוד החילוק. ויבא לומר נקודתו, וידוע לאלוהי נאמר שום כבודו וזה

המגנים לישראל חיילים.

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל

וְיִהְיֶה נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

(ב פעמים)

10

www.ha-zohar.info

מפעל הזוהר העולמי:

052-7651911

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לְטוֹבוֹת נִשְׁמַת רַבִּים שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִרֵּן הָרַב עֹבְדִיָּה יוֹסֵף זְצוּק"ל

ספרא דתניעותא

40 ימי התשובה לומדים כל עם ישראל ספרא דציניעותא השקול במעלה ככל חכמת

הזוהר הקדוש לפני אמירת הסליחות בוקה אחת!
כל מילה ב"ספרא דצניעותא" שווה כמו 10 דפי זוה"ק (בשם הגר"א)

מרתא גדולי "ישראל"

חוראת גדולי ישראל

וזה הוא קוראנו בזה לכל איש ישראל שיהיה עליו, לראות לפחות קצת אחד של אחד הקדושים בכל יום, באחד
 מהם, שישלח הנייה לבר מן הנה לפרות העש, ויקרוב העולם כבוד, ויקדש מבינות
 מחדות, באריות מאריות עש, מלכות בפרוש על קדש, ומחלל לשי השיעור של כל יום, וזמן, ומבוא
 מלימוד התורה בספר אחד הקדש וצא מבינות חצי חצי חזק, מהם ומבינות חיים, במאמר חזק הקדש
 רבי ששמן רבי יחזק, בגין הברואה וצא יקדש ישראל מלכות.

[illegible]

המגנים לישועת ה' ברחמים.

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

בִּזְנוּתָהּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בִּזְנוּתָהּ.

(ב פעמים)

9

www.ha-zohar.info

מפעל הזוהר העולמי:

052-7651911

בַּחֲדָא אֲשֶׁתִּתְּפּוּ. הָאֶרֶץ, דְּכַתִּיב, (תהלים ח) מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאֶרֶץ. (ישעיה ח) מֵלֵא כָל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ.

וְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַקֹּדֶשׁ־שִׁים, עֲתִיקָא לְזַעֲרָא, אֲתַפְרֹשׁ, וְאֲתַדְּבֹק. לֹא אֲתַפְרֹשׁ מִמֶּשׁ פּוּמָא מִמַּלְל רַבְרָבָן. אֲנִתִּיק וְאֲתַעֲשֹׁר בְּכַתְרִין זַעֲרִין, בְּחֻמְשָׁה זִינִין מַיִם, וּכְתִיב (במדבר יט) וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים. (ירמיה י) הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. (תהלים קטז) אֲתַהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת חַיִּים. (שמואל א כה) וְהִיחָה נֶפֶשׁ אֲדָנִי צְרוּרָה וּגְוִי. וְעַץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הֶגֶן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בֵּין מַיִם לְמַיִם. מַיִם שְׁלִמִין, וּמַיִם דְּלֹא שְׁלִמִין. רַחֲמִין שְׁלִמִין, רַחֲמִין דְּלֹא שְׁלִמִין.

וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יָדוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשֹׁגֵם הוּא בְּשׂוֹר. (בראשית ו) וַיֹּאמֶר יְיָ, כִּד אֲתִישָׁבֵא בְזַעֲרָא. מִכָּאן (נ"א דבר אביר בשם אביר) (לויט) דְּבַר. דַּעֲתִיקָא סְתִים קְאָמַר לֹא יָדוֹן רוּחִי בְּאָדָם דְּלַעֲיֵלָא, מִשּׁוּם דִּבְהִהוּא רוּחָא דְּאֲתַנְשָׁבֵא מִתְרִין נִוקְבִין דְּפִרְדִּשְׁקָא, מְשִׁיף לְתַתָּאי.

וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב (ישי עולם) וְהָיוּ יָמָיו מְאֹה וְעֲשָׂרִים שָׁנָה. יו"ד שְׁלִים וְלֹא שְׁלִים. י' בַּלְחֹדוּי מְאֹה. תְרִין אֲתוּנוֹן תְרִין זְמַנִין, מְאֹה וְעֲשָׂרִים שָׁנָה. י' בַּלְחֹדוּי כִד (דף קנ"ט ע"א) אֲתַגְלֵא בְזַעֲרָא, אֲתַמְשֹׁךְ בְּעֶשֶׂר אֶלְפִין שָׁנִין. מִכָּאן כְּתִיב, (תהלים קלט) וְתַשֵּׁת עָלַי בִּסְכָּה.

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאֶרֶץ, (בראשית ו) הֵינִינוּ דְּכַתִּיב וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים. מְאֲתַר דְּאֲתַפְרֹשׁ גִּנְתָא, אֶקְרִי הַנְּפִילִים, דְּכַתִּיב וּמִשָּׁם יִפְרֹד. הָיוּ בְּאֶרֶץ בְּיָמֵים הָהֵם, וְלֹא לְבַתַּר זְמָנָא. עַד דְּאָתָא יְהוֹשֻׁעַ, וּבְנֵי הָאֱלֹהִים אֶסְטְמְרוּ.

עַד דְּאָתָא שְׁלֹמֹה וּבְנוֹת הָאָדָם אֲתַפְלָלָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (קהלת ב) וְתַעֲנוּגוֹת. תַּעֲנוּגַת קְאָרִי (תַּעֲנוּגִים לֹא קָאָרִי) בְּגֵי הָאָדָם (נ"א דְּאֲתַרְמִיזוּ) דְּאֲתַרְמִיזוּ מֵהָאִי רוּחִין אֲתַרְנִין, דְּלֹא אֲתַפְלְלוּ בְּחֻכְמָה עַלְמָא, דְּכַתִּיב, (מלכים א ה) וַיְיָ נָתַן חֻכְמָה לְשְׁלֹמֹה, וּכְתִיב (מלכים א ה) וַיַּחֲכֶם מֶלֶךְ הָאָדָם. מִשּׁוּם דְּהָנִי לֹא אֲתַפְלְלוּ בְּאָדָם.

וַיְיָ נָתַן חֻכְמָה, ה' עַלְמָא. וַיַּחֲכֶם, דְּמִינָה אֲתַחֲכֶם לְתַתָּא. הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעּוֹלָם, עוֹלָם דְּלַעֲיֵלָא. אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, דְּאֲתַנְהֶגֶן בְּשִׁמָּא. מֵאִי שְׁמָא. שְׁמָא קַדִּישָׁא, דְּאֲתַנְהֶגֶן בִּיה דְּלֹא קַדִּישִׁין לְתַתָּא, וְלֹא אֲתַנְהֶגֶן אֱלֹא בְּשִׁמָּא. אֲנָשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, וְלֹא אֲנָשֵׁי הוּי"ה. לֹאוּ מְסֻתִּים סְתִימָא, אֱלֹא גְרִיעוּתָא, וְלֹא גְרִיעוּתָא אֲנָשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, מִפְּלָלָא דְּאָדָם נִפְקוּ, כְּתִיב (תהלים טז) אָדָם בִּיקָר כַּל יָלִין, אָדָם בִּיקָר, בִּיקָרִיו דְּמִלְּקָא, כַּל יָלִין, כְּלֵא רוּחָא.

הַלְיָסֶר מִלְכֵי קְרָבָא, בְּשֻׁבָּה. שְׁבָעָה. מִלְכִין בְּאַרְעָא, אֲתַחְזִיאוּ נְצַחִי קְרָבָא. תַּשְׁבָּה דְּסִלְקִין בְּדִרְגִין, דְּרַהֲטִין בְּרַעוּתְהוֹן, וְלִית דִּיקְחוּ בִידֵיהוֹן. חֻמְשָׁה מִלְכִין קִימִין בְּבַהֲלוֹ, לְקַמֵּי אַרְבַּע לֹא יִכְלִין לְמִיקָם. אַרְבַּע מִלְכִין נִפְקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע, בְּהוֹן תַּלְזִין פֻּעֲנִבִין בְּאֲתַפְלָא צְרִין בְּהוּ שְׁבָעָה דְּהִיטִין. סְהַדִין סְהַדוּתָא וְלֹא קִימִין בְּדוּכְתִּייהוּ. אֵילָנָא דְּמִכְסֶם וְתִיב כְּגו'. בְּעֻנְפוֹי אֲחִידִין וּמִקְנָנָן צִפּוּרִין. תַּחֲוּתוֹי תַּטְלַל חִיּוּתָא דְּשְׁלִיטָא כִּהֵהוּא אֵילָנָא בְּתַרֵי כְּבִישִׁין, לְמִיחָה בְּשֻׁבָּה סְמִכִין סְחַרְגִּיָּה, בְּאַרְבַּע חִיּוֹן, מִתַּגְלִגְלִין בְּאַרְבַּע סְטֻרִין.

הָוִיא דְּרַהִיט בִּשְׁׂע דְּלוּגִין, דְּלִיג עַל טוּרִין, מְקַפֵּץ עַל גְּבַעְתָא, דְּכַתִּיב, (שיר השירים ב) מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת. זְנָבִיה בְּפוּמִיָּה, בְּשֻׁנִי, נְקִיב בְּתִרִין גִּיסִין. כִּד נָטִיל גִּיסְטָרָא אֲתַעֲבִיד לְתַלַּת רוּחִין.

כְּרִיב וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. וּכְתִיב (משלי כב) חֲנוּךְ לִנְעַר עַל פִּי דְרָכּוֹ. לִנְעַר הַיָּדוּעַ. אֶת הָאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יְיָ. וַאֲיָנּוּ, בְּשֵׁם זֶה, כִּי לִקַּח אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרִיא בְּשִׁמּוֹ. תַּלַּת כְּתִי דִינִין, אַרְבַּע אִינוּן. אַרְבַּע כְּתִי דִינִין דְּלַעֲיֵלָא. אַרְבַּע לְתַתָּא. דְּכַתִּיב, (ויקרא יט) לֹא תַעֲשׂוּ עֹוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשְׁנֶרֶה. דִּינָא קִשְׁנָא. דִּינָא דְּלֹא קִשְׁנָא, דִּינָא בְּשִׁקּוּלָא, דִּינָא דְּלֹא בְּשִׁקּוּלָא. דִּינָא רְפִיָּא. (דנ"א) דְּאֶפִּילוּ לֹא הָאִי וְלֹא הָאִי.

וַיְהִי כִי הִחַל הָאָדָם לִרְבֹּעַ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. הִחַל הָאָדָם לִרְבֹּעַ. הֵינִינוּ דְּכַתִּיב בְּשֹׁגֵם וּגְוִי, הָאָדָם דְּלַעֲיֵלָא. וּכְתִיב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. (שמות לד) וּמִשָּׁה לֹא יָדַע כִּי קֶרֶן עוֹר פִּנִּיו, הֵינִינוּ דְּכַתִּיב, (בראשית ג) כְּתָנוּת עוֹר. קֶרֶן, דְּכַתִּיב, (שמואל א טז) וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן. לִית מְשִׁיחָא אֱלֹא כְּקֶרֶן, (תהלים פט) וּבְשִׁמְךָ תָרוּם קֶרֶנִּינוּ. (תהלים קלב) שָׁם אֶצְמִיחַ קֶרֶן לְדוֹד. הֵינִינוּ עֲשִׁירָאָה דְּמִלְּכָא. וְאֲתִיָּא מִן יוֹבְלָא דְּהָאִי אִימָא, דְּכַתִּיב, (יהושע ו) וְהָיָה בְּמִשְׁוֹךְ כְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל. קֶרֶן כְּיוֹבְלָא אֲתַעֲשֹׁר עֲשִׁירָאָה בְּאִימָא. קֶרֶן, דְּנָטִיל קֶרֶן וְרִינּוֹ לְאֲתַבָּא רוּחִיָּה לִיָּה.

וְהָאִי קֶרֶן דְּיוֹבְלָא הוּא. וַיּוֹבֵל ה'. וְה' נְשִׁיבָא דְּרוּחָא לְכָלָא. וְכָלָא תִּיבִין לְאֲתַרְיִיהוּ, דְּכַתִּיב, (ירמיה א) אָהָה יְיָ אֱלֹהִים, כִּד אֲתַחְזִי ה' לַה', יְיָ אֱלֹהִים אֲתַקִּיר שָׁם מְלֵא וּכְתִיב (ישעיה ב) וְנִשְׁגָּב יְיָ לְבָדּוּ בַיּוֹם הַהוּא. (כ"א כד אֲתַחְזִיר ח' לַח' וְאֲסַתְלֵק י' פּוֹרַעַנוּתָא אֲתִי לְעֵלְמָא וְאִי לֹאוּ בְּשִׁבְלִי אָדָם יְהוּיָה לֹא אֲתַקְרִים עֵלְמָא וְכָלָא אֲתַחֲרֹב וְעַל דָּא כְּתִיב (נשגב ונו') עַל בֶּן סְתִים וְאֲתַעֲשֹׁר צְנִיעוּתָא דְּמִלְּכָא, דְּהֵינִינוּ סְפָרָא דְּצְנִיעוּתָא. זְכָאָה (נ"א לִמָּאן דְּנִפֵּק וַיְדַע) לְמָאן דְּאָל וְנִפֵּק וַיְדַע שְׁכִילוּי וְאַרְחוּי. (דף קנ"ט ע"ב).